

## Světlem stvořená

Mezitím

Světlem stvořená, rosou vzkříšená,  
jarem vzbuzená a s létem zasnoubená.  
Dlaním laskavým své ruce nastavím  
a já věřím, u mých dveří jednou kočár zastaví.

R: Můj dům jak zámek na pobřeží stojí  
a vně smutný ticho jen prázdných dlaní mám.  
Těžko pochopíš, že jen samoty se holky bojí.  
Samotná usínám, samotná i spávám,  
prázdný dům, samotná když vstávám.

Sluncem spálená, větrem zvalená,  
v mlze ztracená, deštěm promáčená.  
Rány bolavý, kočky toulavý,  
přesto věřím, u mých dveří jednou kočár zastaví.

Až květy jabloní zas jaro provoní,  
Přijde chvíle rytíř v bílém u mých dveří zazvoní.

R: